

ת"פ 38687/04/20 - מדינת ישראל נגד תומר טוביה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 38687-04-20 מדינת ישראל נ' טוביה (עציר)

לפני כבוד השופט בני שגיא, סגן נשיא

מדינת ישראל

המאשימה:

על-ידי ב"כ עו"ד יוסי קורצברג ועו"ד שלי קוטין

נגד

תומר טוביה

הנאשם:

על-ידי ב"כ עו"ד גלעד מנשה

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של נשיאת נשק שלא כדין, לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**). הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש, ובהקשר זה כל צד טען על-פי מיטב שיקול דעתו.

2. על-פי עובדות כתב האישום, ביום 22.4.2020 בשעה 13:57, נסע הנאשם ברכב מסוג סקודה יחד עם שני אחרים, כשהוא נושא אקדח חצי אוטומטי Reunies מודל Dictator, קליבר 6.35 מ"מ (להלן - **האקדח**), מחסנית המתאימה לאקדח וארבעה כדורים קליבר 6.35. משהבחין הנאשם בשוטרים רכובים על אופנוע משטרה ולבושים מדי משטרה, יצא הנאשם מהרכב והחל לרוץ ברחוב. בעקבות זאת, דלק אחד השוטר אחר הנאשם תוך שהוא צועק לעברו: "**עצור משטרה, אתה עצור**", אולם הנאשם לא שעה לקריאות והשליך לתוך חצר בית פרטי ברחוב את האקדח, את המחסנית ואת הכדורים. בשלב זה הודיע השוטר לנאשם כי הוא עצור.

ראיות לעונש

3. מטעם התביעה הוגש גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (תע/1), ממנו עולה כי לנאשם ארבע הרשעות וצו אחד לדרכי טיפול, כמפורט להלן: עבירה של החזקת סכין שלא כדין בגינה נדון ביום 24.6.2020 לעונש מאסר על תנאי; עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בגינה נדון ביום 11.11.2019 לעונש **מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים** (ובנוסף הפעלת מאסר על תנאי); עבירות של פריצה לרכב, גניבה מרכב, היזק בזדון לרכוש, הפרת הוראה חוקית והחזקת סם לצריכה עצמית בגינה נדון ביום 4.2.2018 לעונש **מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים**; עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בגינה נדון ביום 29.1.2013 לעונש **מאסר בפועל לתקופה של 36 חודשים**; עבירות של איומים, תגרה והחזקת סכין שלא כדין בגינה נדון ביום 18.9.2011 לצו של"צ והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

4. מטעם ההגנה הוגשו תעודות רפואיות בעניינו של הנאשם (נע/1) ותעודות רפואיות הקשורה לאביו של הנאשם (נע/2).

עמוד 1

טיעוני הצדדים לעונש

5. **התובע**, עו"ד יוסי קורצברג, עמד בטיעונו על חומרת המעשה וטען כי מרצף ההרשעות המנויות ברישומי הפלילי של הנאשם עולה מגמה ברורה ומטרידה של הסלמה במעשים וברמת האלימות. כך נטען לדוגמא, כי בסמוך לגיל 16 הלך הנאשם לביתו של נער עמו הסתכסך כשהוא מצויד בסכין ואך בגלל שהנער האחר לא יצא מביתו הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סכין, כשברור כי הלך בכוונה לדקור; שנה לאחר מכן שוב הלך לבית של אחר כשהוא מצויד בלום ובסכין והפעם גם דקר 4 דקירות; במקרה דנא הנאשם כבר לא הסתפק בסכין אלא נשא עמו אקדח תוך כדי בריחה משוטר, וההצטיידות במחסנית ובכדורים מעידה על כוונה לעשות בו שימוש.

עוד נטען כי גיליון הרישום הפלילי של הנאשם משקף תמונה עגומה אודות מסוכנותו; וחרף גילוי הצעיר - הנאשם לא משנה את דרכיו, הוא המבצע העיקרי והנזק הצפוי כתוצאה מביצוע העבירה ברור על רקע עברו הפלילי.

לדברי התובע, גם אם הודאת הנאשם הובילה לחסכון בזמן ציבורי, היא נעדרת כל אלמנט של הפנמה נוכח מוטיב החזרתיות העולה מגיליון הרישום הפלילי.

לאור האמור, עתר התובע לקביעת מתחם ענישה שנע בין 30 ל- 60 חודשי מאסר ולמיקומו של הנאשם ברף העליון של המתחם.

6. **הסנגור**, עו"ד גלעד מנשה, התייחס בטיעונו להודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן מבלי שגובשה הסכמה לעניין העונש, לחיסכון בזמן שיפוטי יקר ולנטילת האחריות, וציין כי בניגוד לדברי התובע, הנאשם כן מביע חרטה על מעשיו. הסנגור הפנה גם לתעודות הרפואיות שהוגשו בעניינו של הנאשם ושל אביו.

ההגנה לא חלקה על עברו הפלילי ועל חומרת העבירה אולם לשיטתה אין בעברו הפלילי עבירות נשק ויש לערוך הבחנה בין מתחם ענישה המבוסס על עבירות של נשיאת אקדח מהסוג אותו נשא הנאשם, לבין עבירות המבוצעות באמצעות כלי נשק מסוכנים יותר כגון תת מקלע או אקדח 9 מ"מ. עוד נטען, כי האקדח שנשא עמו הנאשם לא היה דרוך, המחסנית הייתה מופרדת מהכדורים, זמן הנשיאה היה קצר ביותר ובפועל לא נגרם נזק.

לאור האמור, עתר הסנגור לקביעת מתחם ענישה שנע בין 9 ל- 18 חודשי מאסר ולמיקומו של הנאשם במחצית התחתונה של המתחם.

7. **הנאשם** בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, טען כי הוא חש בושה לאחר ששמע את סקירת רישומו הפלילי, ולא יודע כיצד הגיע למצב בו הוא נמצא.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

8. בתי המשפט חזרו פעם אחר פעם על חומרתן של עבירות נשק והסכנה הרבה הטמונה בהן "**בעיקר בשל כך שעבירות מסוג זה מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית ויוצרות סיכון ממשי וחמור לשלום הציבור וביטחוננו**" (ע"פ 3156/11 זרעיה נ' מדינת ישראל, פ"ס 5 (21.2.2012)).

הערכים החברתיים הרלוונטיים לעבירות נשק הם הגנה על שלום הציבור וביטחון ועל הסדר הציבורי, זאת מאחר שעבירות אלה מהוות את התשתית לביצוע מגוון רחב של עבירות - החל בעבירות איומים, המשך בעבירות גרימת חבלה חמורה וכלה בעבירות המתה - עבירות הגוררות מטבע הדברים פגיעה בגוף, בנפש וברכוש [ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' יונס סובח (5.11.2019) (להלן - עניין סובח)].

9. מצאתי כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנא היא **בינונית**. מסקנה זו מבוססת על כלל הנתונים הקשורים לנסיבות ביצוע העבירה, כפי שיפורטו להלן:

בעניינו, הנאשם נשא כלי נשק מסוג אקדח בשעות היום בטבורה של עיר, ולכן פוטנציאל הנזק בהקשר זה הוא רב שכן אין לדעת לאילו תוצאות הרסניות היו מעשיו של הנאשם מובילים, וניתן אך לשער כי היו עלולים לכלול פגיעה בגוף, בנפש או בחיי אדם מקום בו היה נעשה שימוש באקדח. הגם שלא צוין בכתב האישום הרקע לנשיאת האקדח או נתון בדבר כוונה לעשות בו שימוש, הרי שאין בכך כדי לגרוע מפוטנציאל הנזק האמור. לעניין זה ראיתי להפנות לע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן (19.1.2014):

"הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד."

יחד עם זאת, ומבלי לפגום בתוקפם של הדברים, סבורני כי יש טעם בטענת עו"ד מנשה לפיה מתחם העונש ההולם מושפע גם מסוג הנשק, וניתן לבצע הבחנה מסוימת בין נשיאת אקדח לבין נשיאת מטען חבלה או תת מקלע. הבחנה זו מתבקשת נוכח פוטנציאל הנזק הטמון בנשק, וניתן לומר בעניינו כי בשונה מתת מקלע - טווח הירי באקדח קצר יותר ואין ביכולתו להביא לנזק היקפי גדול ונרחב. קביעה זו עולה בקנה אחד עם פסיקת בית המשפט העליון:

"מתחם העונש ההולם בעבירות המבוצעות בנשק צריך שיקבע בהתאם לסוג הנשק שבו מדובר. שהרי, סוג הנשק, כמו-גם ההיקף שבו נסחר, הוחזק, הובל וכיוצא באלה, הם נסיבות הקשורות בביצוע העבירה והם שקובעים את פוטנציאל הנזק הכרוך במעשה העבירה... למעשה, אין כל חידוש בקביעה כי קיים מדרג ענישה בעבירות המבוצעות בנשק, הנקבע, בין השאר, על-פי סוג, איכות וכמות הנשק שנעשה בו שימוש" [ההדגשות במקור - ב.ש.] (ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל, פס' 10 (5.6.2013); וראו גם: ע"פ 9702/16 אלוליאיה נ' מדינת ישראל, פס' 8 (13.9.2017); ע"פ 8899/06 ארמין נ' מדינת ישראל, פס' 20 (29.7.2007)).

כמו כן, יש ליתן את הדעת לעובדה כי בפועל לא נעשה שימוש באקדח ולא נגרם נזק ממשי בגין העבירה בה הורשע הנאשם והנשק נתפס על ידי המשטרה.

נתתי דעתי גם לכך שהנאשם נסע, כאמור, ברכב יחד עם שניים נוספים כשהוא נושא עמו אקדח, מחסנית ו- 4 כדורים תואמים בשעות הצהריים בסביבת מגורים; לאחר שהבחין בשוטרים יצא מן הרכב כשהוא נושא את האקדח בניסיון להימלט; לא שעה לקריאות השוטר שדלק בעקבותיו; והשליך את הנשק והתחמושת לתוך חצר בית פרטי.

התנהלות זו צריכה אף היא לבוא לידי ביטוי במתחם העונש.

בשנים האחרונות חלה בבית המשפט העליון מגמה של החמרה ברמת הענישה בעבירות נשק, אשר באה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין:

"החומרה היתרה הכרוכה בעבירות נשק והסיכון הנשקף מביצוען לציבור, מקבלים משנה תוקף בשים לב להיקפיה של התופעה ואופן התפשטותה. כמענה לכך, מסתמנת בפסיקה מגמה עקבית להחמיר את הענישה בגין עבירות אלו, באופן שיהלום את מידת פגיעתן בערכים המוגנים ויקדם את מיגור התופעה... משכך, חרף עיקרון הענישה האינדיבידואלית והמשקל שיש ליתן לנסיבותיו האישיות של כל נאשם לגופו, בבואו לגזור את דינו של מי שהורשע בביצוע עבירות חמורות אלו, על בית המשפט לתת בכורה לשיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי (ע"פ 8045/17 בראנסי נ' מדינת ישראל, פס' 11 (16.8.2018)).

וכן:

"המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ "לשים יד" על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק... אזכיר כי המחוקק ביטא את גישתו המחמירה לתופעה זו כאשר קבע עונשים מחמירים של 7 שנות מאסר על רכישה או החזקה של נשק בלא רשות על פי דין, 10 שנות מאסר על נשיאה או הובלה של נשק בלא רשות על פי דין, ו- 15 שנות מאסר על ייצור, יבוא או סחר בנשק בלא רשות על פי דין...; זאת אף בלא שנעשה בנשק שימוש לביצוע עבירה נוספת" (עניין סובח, פס' 17).

וראו גם: ע"פ 7177/20 כנעאן נ' מדינת ישראל, פס' 2 (27.1.2021); ע"פ 5807/20 שיבלי נ' מדינת ישראל, פס' 8 (30.12.2020); ע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' גריפאת, פס' 6 (22.12.2020); ע"פ 2564/19 אזברגה נ' מדינת ישראל, פס' 10 (18.7.2019); ע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' בסל, פס' 10 (8.3.2017).

10. מתוך כלל פסקי הדין שהוגשו על ידי הצדדים, ואחרים שאותרו על ידי, מצאתי את הבאים כרלוונטיים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם:

א. ע"פ 7177/20 כנעאן נ' מדינת ישראל (27.1.2021) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של נשיאת נשק בכך שיצא מפתח ביתו של שכנו, הוציא אקדח, הכניס לתוכו מחסנית טעונה, דרך את האקדח וכעבור מספר דקות פרק את האקדח והעביר אותו לנאשם 2 בכתב האישום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 15 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש.

ב. ע"פ 2564/19 איברהים אזברגה נ' מדינת ישראל (18.7.2019) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של נשיאת נשק בכך שקשר קשר עם אחרים וניהל עמם משא ומתן לרכישת אקדח שהיה מצוי ברשותם במטרה לסחור בו. לאחר תיאום, הגיעו המערער ושותפו מלוד לירושלים, שם הועבר לרשותם אקדח גנוב מתוצרת חברת "גלוק", קליבר 9 מ"מ, יחד עם מחסנית תואמת. בסמוך לכך, נכנסו המערער ושותפו לרכב, הסתירו את האקדח מתחת למושב הנוסע שעליו ישב המערער, ועשו את דרכם חזרה מירושלים עד שנעצרו על ידי המשטרה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 12 ל- 40 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 16 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט

העליון דחה ערעור על חומרת העונש.

ג. ע"פ 4345/18 **אבו עמאר נ' מדינת ישראל** (29.11.2018) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של נשיאת נשק ונהיגה בקלות ראש בכך שנהג ברכבו בעיר לוד כשהוא נושא בתא הכפפות נשק מאולתר מסוג "קרל גוסטב", טעון במחסנית מלאה בעשרה כדורים תואמים. שני שוטרים אשר הבחינו בנהיגתו המהירה וחסרת הזהירות של המערער, כרזו לו לעצור את רכבו בצד הדרך, ובנסיבות אלה נתפס הנשק הטעון בתא הכפפות. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 20 ל- 48 חודשי מאסר בפועל**, והשית על המערער 20 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. במסגרת ערעור שהוגש על חומרת העונש, קבע בית המשפט העליון כך: **"איננו סבורים כי יש מקום להתערב במתחם הענישה שקבע בית המשפט קמא, אשר רצפתו (20 חודשי מאסר) תואמת בקירוב את שנפסק על ידי בית משפט זה בעבירות מהסוג בו עסקינן, ביחס לנאשמים המצויים ברף התחתון של המתחם"**. יחד עם זאת, העונש שהושת על המערער הופחת והועמד על **17 חודשי מאסר בפועל**, וזאת לאור סיכויי שיקומו והשתלבותו בהליך טיפולי, ובשים לב לגילו הצעיר ולהעדר כל עבר פלילי.

ד. ע"פ 4135/16 **נאסר נ' מדינת ישראל** (22.2.2017) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של החזקת נשק, הובלת נשק ונהיגה בזמן פסילה בכך שהחזיק בשדה ליד ביתו אקדח, שתי מחסניות ו- 13 כדורים. בשלב כלשהו, נטל המערער את האקדח ממקום המסתור וחרף היותו פסול מנהיגה, נהג ברכבו כאשר האקדח והתחמושת מוסתרים מתחת למושב הרכב. בית המשפט המחוזי קבע לעבירת נשיאת הנשק **מתחם ענישה שנע בין 18 ל- 40 חודשי מאסר בפועל**. לעבירת הנהיגה בזמן פסילה נקבע מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי ועד ל- 10 חודשי מאסר. על המערער הושת **עונש כולל של 30 חודשי מאסר בפועל** (כן הופעל עונש מאסר על תנאי כך שבסך הכל הושת על המערער עונש של 36 חודשי מאסר בפועל). בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש.

ה. ע"פ 3877/16 **ג'באלי נ' מדינת ישראל** (17.11.2016) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של נשיאת נשק בכך שבעקבות סכסוך שנתגלע בין קרוב משפחה של המערער לבין אחר, נסע המערער למקום מפגש בו קבעו השניים להיפגש לצורך יישוב הסכסוך, כשהוא נושא עמו ברכב אקדח טעון במחסנית שהכילה 14 כדורים. כשהגיע למקום המפגש, עצר המערער את הרכב והחביא את האקדח במכנסיו. באותו שלב הגיעו למקום שוטרים שהורו למערער להרים ידיים אך המערער כרע לכיוון הרצפה והשליך את האקדח מאחורי גבו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל**, והשית על המערער **34 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש.

מקרה זה חמור מענייננו, בהינתן העובדה כי העבירה בוצעה על רקע רצונו של המערער ליישב סכסוך בין אחרים והשימוש בנשק נמנע בזכות התערבות המשטרה, בעוד שבענייננו לא ידוע דבר על הרקע לנשיאת האקדח או כוונה לעשות בו שימוש.

ו. ע"פ 4982/15 **שחיטה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של נשיאת נשק בכך שהחזיק ברכבו במקום מוצנע אקדח (שלא היה תקין) יחד עם מחסנית ריקה. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל**, והשית על המערער 20 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל ערעור על חומרת העונש והעמיד את עונשו

של המערער על 16 חודשי מאסר בפועל.

בהשוואה למקרה דנא, עניינו חמור יותר שכן לא זו בלבד שהאקדח היה תקין; אלא שהנאשם נשא בנוסף אליו גם מחסנית ו-4 כדורים תואמים. בית המשפט העליון קבע בעניין שחיטה כי "**גם אם המחוקק אינו מבחין בין נשק תקין לשאינו תקין, תיתכן לכך רלבנטיות מסוימת לעניין העונש**".

ז. ע"פ 2892/13 **עודתאללה נ' מדינת ישראל** (29.9.2013) - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של נשיאת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע בכך שנהג ברכב בעיר נצרת, יחד עם אדם נוסף, כשהוא נושא אקדח ובו מחסנית ריקה מכדורים, כשהוא מוסתר תחת שטיחון מתחת לכסא הנהג ברכב. משהבחין המערער במחסום משטרה, סטה מנתיבו לדרך ללא מוצא ועצר את הרכב. השוטרים הגיעו לרכבו של המערער ומצאו את האקדח. בתום החיפוש, המערער והאדם הנוסף נעצרו והובלו לתחנת המשטרה. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל**, והשית על המערער **21 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש.

הגם שמקרה זה דומה בעובדותיו לעניינו, לטעמי המקרה שבפניי חמור יותר וזאת נוכח העובדה שמלבד האקדח, נשא עמו הנאשם גם מחסנית ובה ארבעה כדורים תואמים; וזאת במובחן מעניינו של המערער אשר נשא מחסנית ריקה מכדורים.

ח. ע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל** (21.2.2012) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של נשיאת נשק, הובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע בכך שנסע ברכבו, לאחר שהסליק בו אקדח מסוג "סמיטיווטסון", מחסנית טעונה בכדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ וקופסאות עם כדורי אקדח. האקדח והתחמושת נתפסו בחיפוש שגרתי שביצעה המשטרה ברכב. בית המשפט המחוזי השית על המערער **24 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש.

ט. ת"פ (מרכז) 52416-06-20 **מדינת ישראל נ' מתאני** (12.1.2021) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של נשיאת נשק בכך שיצא ממתחם ביתו כשהוא מסתיר במכנסיו אקדח גנוב מדגם יריחו שהיה טעון במחסנית וכדורים תואמים, ורכב על אופניו. רכב משטרה שהגיע ממולו של הנאשם התנגש בו, והנאשם, שנפל מאופניו, החל לרוץ במהירות לכיוון בית עסק הנמצא במקום, והשליך את האקדח. במסגרת הסדר טיעון, גובשה בין הצדדים הסכמה כי התביעה תעתור לעונש של 27 חודשי מאסר בפועל ואילו ההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 15 ל-40 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם **23 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

י. ת"פ (חי') 14115-07-19 **מדינת ישראל נ' ג'בארין** (28.1.2020) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של נשיאת נשק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו בכך שנשא על גופו אקדח חצי אוטומטי מסוג ברטה קליבר 7.65 מ"מ ובתוכו מחסנית עם שלושה כדורים. משהבחין הנאשם בניידת משטרה, נמלט מהמקום כשהשוטרים בעקבותיו, עד שנעצר. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל**, והשית עליו **20 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

יא. ת"פ (מרכז) 41522-05-18 **מדינת ישראל נ' אמיר אזברגה** (10.8.2020) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של נשיאת נשק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו בכך שיצא בשעת צהריים מרכבו כשהוא

נושא מתחת חולצתו אקדח חצי אוטומטי טעון במחסנית ובה 14 כדורים 9 מ"מ. כשהבחין בשוטרים, נמלט הנאשם מהמקום, השוטרים רדפו אחריו, ובזמן שקפץ על חומה - האקדח נפל מגופו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 16 ל- 40 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם **21 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים (ובסך הכל 26 חודשים כולל הפעלת מאסר על תנאי).

11. על יסוד כלל השיקולים שפורטו, ראיתי לקבוע **מתחם עונש הולם הנע בין 16 ל- 40 חודשי מאסר**.

קביעת העונש המתאים

12. בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנתונים הבאים:

שיקולים בעלי פוטנציאל ממתן:

התחשבתי בהודאתו של הנאשם, נטילת האחריות לביצוע העבירה, הבעת החרטה והחיסכון בזמן הציבורי. אציין, כי אלמלא הודאת הנאשם, היה מקום להטיל עליו עונש חמור באופן משמעותי מזה שיטל עליו בסופו של יום.

נתתי דעתי גם למסמכים הרפואיים שהוגשו בעניינו של הנאשם (נע/1) ושל אביו (נע/2), ומצאתי ליתן משקל מוגבל גם לגילו.

שיקולים הפועלים לחובתו של הנאשם:

זקפתי לחומרה את עברו הפלילי המכביד של הנאשם (סעיף 3 לעיל). עיון בגיליון הרשעותיו (תע/1) מלמד כי עסקין בנאשם שהחל את דרכו העבריינית כבר בגיל 16 ומאז ועד היום הורשע ארבע פעמים וריצה שלושה עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה, והוא רק בן 26.

ההרשעה המרכזית בגיליון היא הרשעתו בעבירה חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, וזאת לאחר שבהיותו קטין, דקר קטין אחר 4 דקירות על רקע סכסוך בעקבות שימוש במצית, גרם לו לחבלות חמורות, ונדון ל-3 שנות מאסר.

רצף האירועים המתוארים בגיליון ההרשעות, אופי המעשים בהם היה מעורב והמשך הסתבכותו בפלילים פעם אחר פעם מעידים כי הנאשם אימץ לעצמו את דרך הפשע כאורח חיים, והתנהגותו מלמדת על מגמה כללית של הסלמה שיש בה כדי להצדיק החמרה בעונשו בגדרי המתחם שנקבע.

13. על בסיס השיקולים שפורטו לעיל, ראיתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו - 22.4.2020.

ב. 9 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו כל עבירת נשק מסוג פשע, או עבירות אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. 8 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו כל אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

ד. קנס כספי בסך 5,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו, אשר ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים החל מיום עמוד 7

1.6.2021 ועד לסיום התשלומים.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום כ"ח שבט תשפ"א, 10/02/2021 במעמד הנוכחים.

**בני שגיא, שופט
סגן נשיא**